

ARCHIV

6
2000

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

útržky vzpomínek – co děláš, dělej rád – z črdm – anketa – noví členové črdm – v zemi vycházejícího slunce – kamarádi z klubů – představujeme sksk ČR – baví tě rádio (domino)? – tomci v akci – z ymca – folklór je když... – techsport na brdech – skauti nejen táboři – www.sidliste.cz – commandos – muzeum hlavního města Prahy – generali – kronika – kalendář

Útržky vzpomínek

Psal se rok 1967 a já měla 6 let. Že jsou prázdniny jsem poznala, když táta začal balit spacáky a máma si vzala tmavé brýle.

Pamatuju si cestu na korbě nákladního auta, která se mi zdála nekonečná, chuť čerstvých třešní a teplý vítr, který voněl senem. Spoustu lidí, kteří se smáli a překřikovali.

Cíl naší cesty byla velká louka, která byla lemována ze tří stran lesem a z jedné rybníkem, na kterém byly vidět polštáře růžových kvítků. Nad loukou se vznášela vůně materiďoušky a z lesa voněla pryskyřice, hlavně tehdy, když pálilo slunce. Na louce stál stanový tábor.

Taky si vzpomínám na spoustu komárů, kteří v podvečer létali v ohromných hejnech a jejich bzučení spolu s kuňkáním žab z rybníka tvořilo zvláštní zvukovou kulisu. Na západy slunce, kdy obloha byla růžová jak červánkové šaty princezen, o kterých jsem slyšela pohádky.

Zato když přšelo, dovedly provazy deště udělat z louky jednu velkou kaluž a rybník byl cítit rybinou. Všechny věci jsme měli mokré a velcí museli kopat meliorační stružky.

Všechno řídil náčelník tábora Rosťa Zabloudil. Můj táta Zdeněk vedl jeden oddíl. Potom i ostatní náčelníci, holky, kluci, tváře, které už vymazal čas, to bylo mé první setkání s Komáří loukou a počátek celoživotní závislosti.

Jak šel čas, tak jsem rostla, chodila do Zálesáka a až na pár roků jsem každé léto trávila v oddíle kamarádů na Komáří louce. Už jsem věděla, že kytky

v rybníce zvaném Holub se jmenují rdesno ptačí, nebo že v lese najdu vzácnou plavuň. Znal jsem uzly, prusíkování, zálesácké signály, jak se správně nabalit, jak si uvařit na ohni čaj z malinového listí nebo bramboračku s houbami. Když praskal táborák a jiskry letěly do nebe, zněly kytary a slova písniček a vyprávění plynula stejně jako čas.

Náčelník tábora byl pořád Rosťa. Můj táta zase vedl jeden z oddílů a dovedl večer, když obloha byla plná hvězd, krásně vypravovat. My jen leželi uprostřed louky a koukali do nebe, abychom si zapamatovali, kde je které souhvězdí. Táborový režim mi připadl jako samozřejmost, služby v kuchyni i pravidelné hlídky také.

Potom jsem byla najednou dospělá. Vdala jsem se za kamaráda z oddílu. To léto, kdy se nám narodila dcera, jsem na táboře chyběla.

Příští rok jsme už jeli na „Komárku“ s kočárkem všichni tři. Já už nebyla v oddíle, ale v kuchyni, kde jsem pomáhala. Můj otec i můj muž vedli oddíly a bylo to zase krásné.

Píše se rok 2000 a je mi 39 let. Mám malého syna, osmnáctiletá dcera chodí do oddílu Zálesáka a v létě jezdíme zase na tábory. Hlavní kuchařka jsem teď já a moc mě to baví. Už se těším, až zase přijde léto a my zabalíme spacáky a pojedeme „domů“ na Komáří louku. Kamarád a náčelník tábora Rosťa zapálí táborový oheň ve znamení návratů, já se podívám na své blízké a budu moc šťastná. Staří kamarádi, někdy i jejich děti, všichni, kteří tohle všechno mají tak rádi jako já, se často vracejí. Jen tatínek už bohužel nikdy nepovede oddíl. Ale když se podívám na jeho pomníček poblíž Táborového ohně, mám pocit, že je tu s námi. A moc si přeju, abych tuto svoji „závislost“ stihla předat i vnoučatům a aby mě někdy už jako babičku také občas vzaly k táboráku.

Zuzana Strouhalová, Zálesák

Co děláš, dělej rád

Kde se bere ta síla, která nás puďi znova a znova si odřikat jinou pohodlnější zábavu a plahočit se vedrem s batohem na zádech, snášet „ústrky“ při plnění nováčkovských a jiných zkoušek, trénovat donekonečna uzly či krok-sun-krok...

Proč jsme ochotni snášet kosé pohledy spolužáků a spolužaček: „už zase jdeš hopsat?“ nebo „co to máš na sobě za mundúr!“ či „nojo, ty s náma na diskošku nikdy nemůžeš, oddíl je ti milejší...“ ? Proč jsme ochotni přejít blahosklonným mlčením jízlivé dotazy spolupra-

covníků: „co z toho máš, že trávíš dovolenou s těma fakanama? Kolik ti platěj? Kdybys jel-a radši k moři...“, vydržet hodiny schůzi a školení i rok od roku horší papírovou úředničtinu?

Snad jsou to společné zážitky, parta, zajímavá činnost, vzpomínky, touha po dobrodružství, po kráse, po opravdovém přátelství, po duchovních hodnotách... kdoví, snad je to všechno dohromady a ještě něco navíc.

A pro to všechno nedají děti na své oddíly, kroužky, soubory a kluby dopustit – a dospěláci dělají co mohou, aby jim předali to nejlepší...

Michala Rocmanová - Káča

Z ČRDM

Tématem tohoto čísla zpravodaje ARCHA je „činnost, kterou rádi děláme“. Jistě mnoho lidí varovně zvedne prst či alespoň obočí a pomyslí si cosi o zvrhlosti – když nyní bude následovat povídání o jednáních, seminářích, poradách, chcete-li – o schůzích. K nim směřuje tato odpověď na nevyřčenou(?) otázku: proč tolik schůzí, místo toho, aby se konalo více přímo s dětmi? Zdaleka ne za všechny schůze „můžeme“ my. Nicméně, když je to třeba, dáme se i do schůzování...

Valné shromáždění a Kongres ČRDM

Jarní zasedání Valného shromáždění ČRDM i Kongres se konaly 10. června 2000. Byla horká sobota – rozpálená červnovým sluncem, ale pěkné prostředí Paláce YMCA vytvořilo velmi příjemnou atmosféru, přestože před delegáty a hosty bylo velké množství práce. Tak velké, že místo obvyklého odpoledne či podvečera se pracovalo od rána do pozdního odpoledne, diskuse probíhaly v plénu i v tematicky zaměřených dílnách – kde jsme si i trošku „hráli“ (ač dospěli, ještě jsme to našťestí nezapomněli). Obsáhlá diskuse precizovala často i dlouho a pečlivě připravované dokumenty, které prošly ohněm připomínek i v členských sdruženích: o změnách stanov se diskutovalo více než půl roku, dokument „Strategie...“ – ještě o něm bude v budoucnu řeč – zpracovávala otevřená pracovní skupina pět

měsíců a delegáti ho dostali s předstihem, aby si k němu mohli připravit předem stanoviska a jednání tak mělo maximálně věcný ráz. Tento záměr také bezzbytku vyšel – pečlivá příprava se vyplatila.

Tradičním bodem programu bylo přijetí nových členských organizací – Mezinárodní ceny mládeže v České republice a studia volného času Prima děti. Kongres provedl také některé personální změny ve složení Revizní komise ČRDM.

Dobrovolník

Dne 15. května 2000 pořádala Česká rada dětí a mládeže seminář o dobrovolné práci. Zúčastnili se ho zástupci sdružení dětí a mládeže a zástupci sdružení pracujících v sociální oblasti. V úvodním bloku vystoupili zástupci státní správy: Mgr. Jindřich Fryč (MŠMT), Mgr. Tereza Čákrťová (MPSV), zástupce grantové agentury Mládež pro Evropu: Ing. Lucie Bělinová a zástupci nevládních neziskových organizací (NNO): PhDr. Jiří Tošner (Hestia), Ing. Jana Vohralíková (ČRDM). Představili svůj úhel pohledu na tuto problematiku a tím zahájili druhou – diskusní část. I na tomto semináři bylo patrné, že práce „dobrovolníků“ ve sdruženích dětí a mládeže je vnímána jako „samozejmnost“, která je jen málo docenována... Následující body jsou především zmapováním okruhů, kterými se budeme (a je třeba se) dále zabývat:

- je třeba definovat dobrovolnictví a vymezit postavení dobrovolníků kontra profesionál
- je třeba si uvědomit, že dobrovolník nešetří peníze, ale zvyšuje standart, kvalitu práce NNO
- zatím u nás chybí ocenění dobrovolné práce.

Jestliže se s těmito problémy podaří „pohnout“, výrazně to přispěje i k řešení mnoha našich těžkostí.

Základní typy dobrovolnické činnosti:

1. dobrovolná služba v tuzemsku do 26 let
2. dobrovolná služba v zahraničí do 26 let (s tím souvisí problém víz a pracovních povolení)
3. bezplatná činnost dobrovolníka (pravidelná nebo na základě kampaně)

Dobrovolnická služba by měla být ošetřena příkazními smlouvami, pojištěním odpovědnosti za způsobené škody. U všech typů dobrovolné služby je nutné pamatovat na „celoživotní vzdělávání“.

Cílem práce na vymezení a ošetření pozice „DOBROVOLNÍK“ jsou:

- možnost řešení velmi konkrétních problémů současně společností jako je nezaměstnanost včetně nezaměstnanosti mladých absolventů středních a vysokých škol, praxe mladých absolventů, apod.
- neméně důležité je ale i dostat do podvědomí lidí „dobrovolnictví“ jako nedílnou součást vytváření občanské společnosti, posilování onoho třetího – duchovního rozměru jako protipólu ekonomické a politické moci a tím jednou i možná lepší život pro nás všechny.
- pracovat na tom, aby jednou byla dobrovolná práce ctí každého občana.

Touto akcí rozeběhla ČRDM svoji aktivitu v této oblasti a přivítá proto všechny vaše případné náměty, připomínky či pomoc na adrese redakce (k problematice se ještě v Arše vrátíme).

Co se chystá – nepřehlédněte!

Příležitostí pro navázání kontaktů s organizacemi dětí a mládeže z Bavorska bude **„Česko-bavorská burza výměn“**, která proběhne ve dnech 20. – 24. 9. v Praze. Ve spolupráci s Kruhem sdružení dětí a mládeže ji pořádá Česká rada dětí a mládeže a Bavorský kruh mládeže.

Český svaz ochránců přírody a Lesy ČR vyhla-

šují **fotosoutěž s přírodní tematikou**. V jedné kategorii se mohou účastnit také děti do 12 let. Uzávěrka je 15. října 2000. Bližší informace naleznete na www.volny.cz/cdmcsop/_celek/aktivity.htm.

ASK ČR pořádá již 8. ročník **Národní přehlídky vědecko-technické činnosti mládeže Mladex 2000** na mezinárodním veletrhu SIMET

v Brně. Přehlídka se uskuteční od 24. – 27. 10. V případě zájmu Vaší školy či klubu zúčastnit se této přehlídky s vlastním exponátem je termín podání přihlášky do 20. září 2000 na adresu ASK ČR, Josefská 15, 602 00 Brno.

Setkání zástupců mládežnických organizací z Čech a Slovenska se uskuteční v Bratislavě ve dnech 3. – 5. 11. 2000. Akci pořádá Česká rada dětí a mládeže ve spolu-

práci s Kruhem sdružení dětí a mládeže a Radou mládeže Slovenska. Na program by měly být možnosti znovuoživení vztahů mezi organizacemi obou zemí, diskuse nad společnými problémy a navázání kontaktů pro budoucí spolupráci.

Aktuální **seznam všech Center ekologické výchovy ČSOP** je zveřejněn na internetové adrese www.volny.cz/cevcsop a to včetně kontaktů.

Anketa

1. Jak trávíš volný čas?
2. Kolik knížek přečteš za rok?
3. Jezdíš na tábory? Jestliže ano, co tě na nich baví?
4. Víš, které dětské organizace pracují ve městě, kde bydlíš?

Eva, 14 let

1. Trávím se.
2. Asi 30.
3. Jezdila jsem. A důvod? Hezčí kluci.
4. Znáám Sluníčko, organizace pro volný čas matek s dětmi.

Petra, 15 let

1. S kamarádkami, četbou, sledováním televize.
2. Pět.
3. Jezdila jsem kvůli novým kamarádům a společnosti.
4. Neznám.

Hanka 15 let

1. Sportem, s kamarády.
2. Možná 10, když se hodně namáhám.
3. Nejezdím, je to stupidní.
4. Nevím.

Verča, 14 let

1. S kamarádkami, ročním dítětem (které není moje) a sledováním televize.
2. Dvě, když se přemůžu.
3. Ne, nebaví mě to.
4. Dům dětí a mládeže.

Pepa, 14 let

1. Tréninkem ping pongu, hraním na počítači.
2. Deset.
3. Už ne.
4. Neznám.

Tomáš

1. Rádio, televize a všechny druhy sportu.
2. Knihu žádnou, ale časopisů spousty.
3. Nejezdím.
4. Neznám.

Anonym

1. Chodím ven.
2. Tři čtyři.
3. Jezdil jsem hodně. A důvod? Helena, Gábina, Radka a les.
4. IVS technik – učí děti na počítači. Atlas, ale nevím, co se tam dělá.

Jana, 18 let

1. Sportuji a sleduji televizi.
2. Patnáct.
3. Ne, nikdy jsem na tábore nebyla.
4. Atlas, centrum pohybu, zájmů a vzdělání. Dlačba, centrum sportovních aktivit.

Hanka, 14 let

1. Badminton, lyžování, hraní na počítači, poslouchání Donutilla.
2. Nevím kolik, ale hodně.
3. No ano. Ale těžko říct, co mě na nich baví.
4. Neznám.

Připravila Markéta Bouchalová,
Dětská tisková agentura

Noví členové ČRDM

Prima děti (Studio volného času)
Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1
tel.: 02/24102259, fax: 02/3021343
e-mail: prima.deti@proxima.net

Mezinárodní cena mládeže v ČR,
Radlická 2, 150 23 Praha 5
tel. + fax: 02 – 5156 4633,
e-mail: award@volny.cz

Je samostatnou, dobrovolnou organizací se zaměřením na využití volného času dětí a mládeže, v níž se mohou sdružovat jednotlivci, rodiny, kolektivy. Hlavním zaměřením činnosti organizace je Informační linka pomoci chronicky nemocným dětem a vytváření podmínek pro seberealizaci chronicky nemocných dětí, zejména alergiků, astmatiků, ekzematiků, dětí trpících celiakií, diabetes). Pobytové akce se zaměřením na děti, ať již tábory pro děti 4 – 26 let, nebo pobyty rodičů s dětmi ve věku do 15 let. V rámci projektu „Mladá rodina“ se jedná o vedení dětí a mládeže k uvědomění si důležitosti rodiny. V mladých rodinách je to posilování harmonických vztahů, při společných akcích snaha vést rodiče k lepšímu poznání svého dítěte.

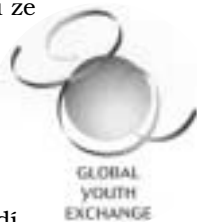
Tento program byl poprvé představen ve Velké Británii v roce 1956 jako Cena vévody z Edinburghu podle svého zakladatele a patrona prince Philipa. Od té doby se rozšířil pod názvem Mezinárodní cena mládeže (International Award for Young People) do více než 90 zemí světa, kde se ho úspěšně zúčastnily téměř čtyři milióny mladých lidí. Cena není klasická dětská nebo mládežnická organizace, ale jedná se o nesoutěžní sebevýchovný program, který mohou různé organizace, školy a další zařízení nabízet mladým lidem ve věku od 14 do 25 let jako alternativu využití jejich volného času. Je určena pro ty, kteří chtějí pracovat sami na sobě, cvičit svou vytrvalost, samostatnost a bojovat se svou pohodlností. Podmínkou získání Ceny je sebezdokonalení v rámci vlastních možností ve čtyřech určených oborech: služba, expedice, praktické dovednosti a rekreační sport. Podle náročnosti a věku účastníků je program rozdělen do tří stupňů – bronzového, stříbrného a zlatého.

V Zemi vycházejícího slunce

Japonsko si většinou představujeme jako velmi technicky vyspělou zemi, ovládanou počítači a nejmodernějšími technologiemi, mnoho uspěchaných lidí...

Měla jsem tu čest zastupovat dětské organizace z České republiky na mezinárodní konferenci s oficiálním názvem „2000 Global Youth Exchange Program“ v Japonsku. Jednalo se o setkání padesáti účastníků ze čtyřiceti zemí světa, mladších třiceti pěti let. Oficiálním tématem byla otázka role rodiny a společnosti v životě mladých lidí, rozdělená ještě na tři okruhy: Otázka rodiny, školy a místních komunit; Otázka vládních a nevládních organizací; Otázka vzdělávání mládeže. O těchto tématech jsme jednali zhruba tři dny a vše bylo završeno veřejným symposiem na Univerzitě Spojených Národů v Tokiu o několik dní později, kde byly prezentovány výsledky diskusí jednotlivých skupin.

Ráda bych na tomto místě poznamenala, že náš systém školství a mimoškolních činností je z globálního hlediska na velmi dobré úrovni (i přes mnohé problémy) a mnohé státy by se zejména v oblasti aktivit pro volný čas mohly od nás hodně naučit. Z tohoto důvodu mě trochu zaráží a hlavně mrzí, že se u nás začínají vyskytovat různé skupiny kladoucí překážky pro vytváření spolupráce mezi organizacemi v republice, místo aby se spolupráce účastnily, a tím dále zkvalitňovaly péči o děti a mládež. A můžete si být jisti, že to není jen můj názor, protože se mi dostávalo mnoho kladných hodnocení našeho mimoškolního systému výchovy od ostatních účastníků programu, přičemž oni znají jen celkovou situaci a ne nynější dění uvnitř systému. Problémy, se kterými se potýkáme u nás v oblasti práce s mládeží, jsou více či méně totožné s problémy v ostatních částech světa. Z tohoto důvodu jsme dospěli k závěru, že je důležité rozvíjet spolupráci a výměnu zkušeností na globální úrovni.

Během pobytu jsme měli možnost navštívit Tokio, Kjoto a Okayamu s mnoha jejich památkami, a účastnili jsme se velmi pestrého programu.

Prvním překvapením pro mě byla informace o tom, že Tokio má přes deset milionů obyvatel. Městem křížem křížem probíhají čtyřproudové silnice, kde se jezdí jako v Anglii vlevo a musíte si dávat velký pozor při přecházení, abyste se dostali tam, kam chcete a nebyli nesení davem úplně jinam. Zajímavé je, že přechody jsou kvůli obrovskému počtu lidí umístěny i křížem přes křižovatku a přechází se ze všech směrů najednou. Další zvláštností, na rozdíl od našich měst, je absence historického centra. V Tokiu nenajdete větší komplex památek pohromadě. Paradoxně zde stojí často starý buddhistický klášter hned vedle obrovského mrakodrapu nebo pod mostem s dálnicí.

Je velmi těžké popsat celkovou atmosféru. Všichni jsou velmi milí a ochotní vám se spoustou věcí pomoci. V době volna jsem s několika dalšími členy navštívila čtvrt zvanou Shibuya. Teprve tady jsem zjistila, jak rozdílní jsou mladí lidé u nás a v Japonsku. Pokud někdo tvrdí, že naše mládež je extravagantní, je na velkém omylu. Já jsem byla lehce v šoku, když jsem viděla absurdní barevná ladění kombinovaná s netradičními textiliemi a boty zvyšující obvyklou výšku Japonců minimálně o dvanáct centimetrů. K tomu nalíčení a různé doplňky. Je to obrovský kontrast mezi mladými a starší generací v oblecích, kostýmech a dlouhých pláštích doplněných kufříkem.

Kjoto, druhé místo, které jsme navštívili, bylo místy podobné Tokiu, ale celkově mi připadalo prostornější a přívětivější. Historické stavby jsou celé ze dřeva a jsou rezbářsky a výtvarně zdobené – v žádném případě nepůsobí obyčejně nebo chudě. Zůstávají v absolutním souladu s okolím a přírodou, přesně podle životní filozofie o vzájemném působení protikladů Jing a Jang. Posledním místem, které jsme navštívili, byla Okayama. Je to velké město a centrum prefektury. Zde jsme strávili největší část našeho pobytu. Probíhaly zde

skupinové diskuse a mnohé recepce za přítomnosti velmi zajímavých a důležitých lidí. Velmi zajímavá byla naše účast na tradičním čajovém obřadu. Těsně před podáváním čaje nám bylo naservírováno typické japonské cukroví. Čaj byl zelené barvy s množstvím našlehané pěny a voněl spíše po rybách – velmi nezvyklá kombinace chutě a vůně. Ostatně jako všechno japonské jídlo, které jsem měla možnost ochutnat. V rámci pobytu v Okayamě jsme také mohli prožít odpoledne a večer s místní rodinou v jejich domě. Moc se mi tam líbilo. Všichni byli moc milí a ochotně nám vysvětlovali vše, co nám připadalo neznámé. Dokonce jsem si mohla zkusit vyrobit přesně ten samý čaj, který jsme pili při čajovém obřadu. Musím říct, že k pochopení životního stylu a filozofie bych v Japonsku musela zůstat minimálně půl roku.

Dalším bodem našeho programu byla návštěva základní a střední školy (v Japonsku mají sice poněkud odlišný školský systém, ale podstatné prvky se dají srovnat). Znatelné rozdíly však nepůsobily v domácím prostředí rušivě. Jednalo se o povinné školní uniformy a mnohem větší počet žáků ve třídě (kolem čtyřiceti), což mě jako budoucího učitele zarazilo, pro místní učitele však toto množství nebylo žádným problémem. Všude pro nás měli připravený moc pěkný program, nejvřelejšího přijetí se nám dostalo na základní škole, kde při loučení ukáplu i několik slz.

Je velmi obtížné popsat a vyčíslit všechno, co jsme viděli, zažili, a co mi navždy zůstane v paměti. Tamní život je opravdu velmi rozdílný. Doufám, že jsem vám alespoň zčásti Japonsko těmito několika drobnými postřehy přiblížila a strašně moc bych vám přála, aby jste měli někdy možnost pocítit atmosféru této velmi zajímavé země na vlastní kůži. Děkuji všem, kdo mi pomáhali s přípravou a všemi dalšími náležitostmi.

Katka Brynychová, Pionýr

Kamarádi z klubů

Anketa

Která činnost nás za poslední rok v SKSK ČR nejvíce zaujala?

Náš klub máme asi půl roku. Dozvěděl jsem se o něm z internetu. Nejdříve jsem našel román Mstitelé, jehož hlavní hrdina je povahově úplně stejný jako já. Já byl v té době docela grázlik a líbily se mi lumpárny, které vyváděl. Pak si ale založil klub a začal se měnit. Mně se činnost popsaná v jeho klubu začala líbit a tak jsem se taky začal trochu měnit. Ozval jsem se klukům ze SKSK ČR, na jejichž stránkách byl odkaz na román Mstitelé. Ti mi pomohli klub založit. Hrajeme v něm zajímavé hry a už se nenudíme, jako v naší partě předtím. Tak jsem i přestal kouřit, čmárat po zdech a dělat jiné hlouposti. Mimo přímé činnosti v našem klubu, kde si program organizujeme sami, mě baví hodně internet.

Marťas, 12 let

V našem klubu máme víceboj, kde v 15 disciplínách soutěžíme s ostatními kluby našeho i spráteleného střediska. Máme i svoje klubové výlety, ale i výlety střediskové. Od doby, co jsme objevili na internetu web Majáky, jsme začali soutěžit v počtech emailů, což nás dost baví. Z našeho víceboje mě nejvíce baví ping pong, fotbal, uzlování a střelba ze vzduchovky.

Marek, 12,5 let

Náš klub je už v SKSK ČR několik let. Mimo Bratrsko-tuláckého víceboje, kde soutěžíme s ostatními kluby, mě moc baví spravovat pyramidu Březových lístků našeho sdružení. Jsem členem Rady organizátorů, kde mám možnost se podílet svými nápady na činnosti celého sdružení. Jsem i v redakční radě časopisu našeho sdružení Kamarád. V našem středisku máme svůj časopis Tulácký bratříček, jehož jsem šéfredaktorem a pro který teď chystáme i verzi na internetu.

Pepíno, 15 let

Mimo běžné činnosti našeho klubu, který vedu mě baví psát do našich časopisů Kamarád (našeho sdružení) a Tulácký bratříček (našeho střediska). Jsem náčelnickým rádcem Rady organizátorů SKSK ČR, kde mě baví vymýšlet hry a akce pro celé SKSK ČR. Dost mě baví i internet, přes který se s klukama domlouváme.

Zorro, 15 let

Co děláme s kamarády na internetu

Naše středisko se skládá z klubů. V těchto klubech s kamarády rádi chodíme na internet. Bereme ho jako doplněk naší činnosti. S klukama například soutěžíme, komu přijde nejvíce emailů (při čemž se do toho nepočítají emaily od členů SKSK ČR). Tuto soutěž vedu zatím já s poměrně slušným náskokem. Taky jsem dostal email z nejbližšího místa, a to z Austrálie. Pravidelně si dopisují s jednou kamarádkou z USA. Je to Češka, která se tam přestěhovala.

Na internetu chodím nejčastěji na Majáky a do Xchatu. V Xchatu chodím mimo chatu ještě i do diskusních fór. Několik jsem jich tam sám založil. Až

budu dospělý, chci být novinářem, proto jsem napsal i článek na www.zive.cz, který se jmenuje Co dělají děti na internetu.

Hodně taky chodím na Majáky, kde je možno psát zprávičky do lodí, chatovat, ale i psát články do novinovniku. Když na Živě vyšla kritika Majáků, kterou napsal pan Hlavenka, tak jsem se zapojil do diskuse a přesvědčil jsem pana Hlavenku, že Majáky jsou dobrý web a hlavní je, že se líbí nám dětem. Nakonec v emailu, který mi napsal, uznal, že se mu taky líbí, že se tam stále hodně vylepšuje. S klukama jsme založili i fanklub Majáků. V rámci ICOK zakládáme virtuální oddíl informatiky na internetu.

Martin Fencl – Marťas, 12,5 let

SKSK ČR

SKSK ČR vzniklo 22. 4. 1992 jako Sdružení klubů správných kluků ČR. Založily jej čtyři pražské ustavující kluby. Ty byly tvořeny dvěma turistickými oddíly, z nichž každý měl v té době dvě družiny. Záhy se přidaly další.

Od roku 1993 vydáváme svůj časopis Kamarád.

Naším čestným členem se stal Jan Šimáně – Galén, který z nás beseduje na základních školách, což bývá podnětem pro vznik čtenářských klubů.

V roce se sdružení přejmenovalo na Sdružení klubů správných kamarádů ČR, čímž se plně otevřelo i děvčatům.

V roce 1996 také vznikl první klub při dětském domově. Od roku 1995 totiž začalo SKSK ČR pořádat tábory pro děti z dětských domovů, kde také začaly vznikat nové kluby.

V roce 1999 jsme začali pro děti z dětských domovů pořádat i jiné akce. Největší z nich byl turnaj v malé kopané Kamarád Cup 1999, který měl oblastní kola v Olomouci, Plzni a Pardubicích a jehož finále se konalo v Netolících. Na letošní rok chystáme turnaj ve stolním tenisu Grand Prix Kamarád 2000 a turnaj v šachu Šach Kamarád 2000.

Základním článkem jsou kluby. Klub se skládá z nejméně tří členů, má svého velitele, který je z řad dětí a svého patrona, což je osoba starší 18 let, která zodpovídá za činnost klubu a bezpečnost jeho členů. Kluby se sdružují ve střediscích, což jsou nejnižší články s právní subjektivitou.

Zaměření činnosti může být různé – máme např. středisko, které se věnuje kopané, další pak indiánštině, jiné táboření, další turistice.

Každoročně pořádáme závody kamarádské všestrannosti, které mají středisková kola, oblastní kola (tam, kde není zřízena oblast se pořádání ujme některé středisko) a republikové kolo. Máme i svůj školící systém pro vedoucí, školení děláme ve spolupráci s akreditovaným školícím střediskem Informačního centra oddílů a klubů.

Od roku 1999 máme svoje stránky na internetu, které najdete na adrese <http://skskcr.zde.cz>. Zde najdete jak naše výroční zprávy, tak internetovskou podobu časopisu Kamarád, ale i další aktuální informace o dění v našem sdružení.

Sdružení klubů správných kamarádů ČR,
Kurčatovova 322, 109 00 Praha 10
e-mail: skskcr@adam.cz

Baví tě rádio (Domino)?

Co prozradili malí rozhlasáci?

„Až budu velká, chtěla bych být novinářkou, spisovatelkou nebo reportérkou. Moc se mi tahle práce líbí. Jednou jsem se od rodičů dozvěděla, že se pořádá konkurz na dětské reportéry a novináře. Šla jsem tam a za měsíc mi přišel dopis, že jsem konkurz udělala. Byla jsem šťastná a hned jsem se jela podívat na schůzku Radia Domino. Stala jsem se členkou Dětské tiskové agentury. V rádiu mě to moc baví. Připadám si jako opravdová reportérka a čím více mě to baví, tím bych tuhle práci chtěla dělat až budu velká. Nejvíce ze všeho mě baví asi reportáže, i když jsem byla na nich zatím jen málo. Když jdu na reportáž, lidi s kterými mluvím, se mnou jednají jako s profesionální novinářkou a to mi vždycky pozvedne sebevědomí. Když jsem nervózní, zkušenější členové DTA mě vždycky povzbudí. Na schůzkách je také spousta legrace. Doufám, že mi práce v Dětské tiskové agentuře pomůže, abych byla dobrá novinářka.“

Pavčina Nečásková (12 let)

„O Dětské tiskové agentuře a Radiu Domino jsem se dozvěděla o prázdninách od táty. Zeptal se mě, jestli nechci do rádia jít a já jsem chtěla. Udělala jsem dobře. Baví mě tu úplně všechno.“

Gábina Kulhavá (10 let)

„Já jsem se o tom dozvěděla od moji mámy, která se zná se Slávkem. Nejprve jsem tam chodila jen jako na zkoušku, co to vlastně je a co se tam dělá. Potom mě to začalo bavit. A když jsem se od Slávka dozvěděla o Radiu Domino, hned jsem do kroužku začala chodit. Na schůzkách Dětské tiskové agentury jsme dělali rozhovory, které jsme natočili a potom přepsali. V Radiu Domino je to jednodušší. Natočíme, sestříháme a je to. Nejvíce mě baví dělat rozhovory se slavnými lidmi, ale baví mě i ankety a reportáže. Je to poučné a zajímavé.“

Pavla Valjentová (12 let)

„O rádiu Dětské tiskové agentury jsem se dozvěděl přes tátu, který našel informace na internetu. Nejvíce mě baví mluvení do mikrofonu, protože chci být kouzelníkem a ten potřebuje ovládat mluvu do mikrofonu.“

Otakar Šantrůček (13 let)

„Taťka se mě jednou zeptal, jestli nechci dělat v dětském internetovém Radiu Domino a já jsem řekla, že třeba jo. Baví mě tu úplně všechno, hlavně reportáže, protože se setkávám se zajímavými lidmi a taky ankety, protože se dozvím, co si kdo myslí. A taky se mi moc líbí, že jezdíme za reportážemi i mimo Prahu.“

Bára Řepková (10 let)

„O Dětské tiskové agentuře a Radiu Domino jsem se dozvěděl díky brouzdání po internetu. Patří to k mé profesi, musím získávat pořád nové informace. A pak mě to chytlo a zapojil jsem se do této nádherné a dobrovolné práce. Baví mě práce s dětmi a možnost předávání toho mála, co jsem se naučil. Kolikrát

O legraci není při natáčení nouze. Samozřejmě, že nejvíce potěší, když se někomu omylem podaří kuriózní přebrept.

s úžasem pozoruji, co všechno děti dokáží vymyslet, jak neočekávaně a upřímně reagují.“

*Milan Řepka
(vedoucí jednoho z kroužků Radia Domino)*

„Už je to pár let, co jsem pracoval v tehdejší Československém rozhlase. Mimo jiné jsem měl občas povinnost poslouchat, co všechno se na vlnách vysílá. A byť už jsem nebyl dítětem, nejraději ze všeho jsem poslouchal Rozhlasový klub dětí Domino. Těm lidem, kteří jej připravovali, jsem ohromně fandil. Jak to s dětmi umí, jak dovedou najít a vystopovat všechno zajímavé, co se mezi dětmi děje. Kdepak by mě tenkrát napadlo, že uplyne pár let a já se potkám s tím, který to měl „na svědomí“ – se Slávkem Hrzaelem – v jedné redakci. Ba co víc, že mě jednoho dne osloví, jestli bych šel do nového projektu dětského internetového Radia Domino s ním. Souhlasil jsem bez váhání a dobře jsem udělal. Pracovat s dětmi a pro děti to je – bez vší frázovitosti – radost. Věřte, že vím, o čem mluvím. Dospělý novinář se zpravidla ptá jen proto, že musí, je to jeho práce. Ale děti se ptají, protože chtějí, protože jsou zvědavé a zvidavé. A díky tomu se kolikrát dozvědí věci, nad kterými i dospělí posluchači nestačí žasnout. A to je to, co mě na tom nejvíce baví.“

Jan Kulhavý (vedoucí dětských zpravodajů)

Vyptávala se Karla Andreová

Nové Centrum dětské komunikace

Klub Domino, **Dětská tisková agentura zve v sobotu 9. a v neděli 10. září** vždy od 14 do 18 hodin všechny zájemce **na prohlídku nově otevřeného Centra dětské komunikace** v ulici Na Nivách 314, Praha 4 (pět minut pěšky od stanice metra Kačerov). Kdo to nestihne v uvedeném termínu, může se přijít podívat kdykoli jindy. Všichni zájemci o spolupráci na činnosti Dětské tiskové agentury, o počítačový, dramatický, novinářský, rozhlasový, výtvarný kroužek či jazykové kurzy jsou vítáni. Podrobnější informace získáte na tel. čísle 02/42 78 04.

Tomíci v akci

Souboj s přírodními živly

Do ruky se mi dostává další číslo časopisu Tomík... nabídka kurzu horolezectví a raftů... Paráda, konečně mi někdo kápl do noty. Proč? Protože mám v oddíle pár draků, jež vedu od jejich třetí třídy (dnes jim je 16 a 17 let) a výpravu co výpravu neustále slézají nějaké skalky, stromy či tyče od týpka. Nikdy jsem si však netroufla sama s nimi lézt na skály. A teď přišla ta báječná příležitost, aby si vyzkoušeli další z možných cestíček životem a rozšířili si tak svůj osobní obzor, zkusili a třeba v dospělosti se za tím pustili i sami beze mne...

Z Janova se vydáváme po zelené značce vzhůru. Je krásný slunný a bezstarostný podvečer. Vzduch voní jarem, náš malý Honzík spatřil sklíčka ze skláren ve zdejším potoce, a tak všichni sbíráme cenný poklad. Pohoda...

Najednou před námi rozkvétl modrý hořec – znak tomíků. Jsme doma, Dráčata... Ahoj lidičky! Já, Želva, jsem v mírné euforii, neboť jsem se na dva dny zbavila starostí o rodinu (praní, vaření, úklid – matky od rodin mne zřejmě pochopí). Přivítá nás Jitka, přidělí Dračí sluji – pokoj, pozve na večeři. Paráda. Večer je přivítání všech účastníků soustředění a nastínění toho, co nás čeká. Povídání co a jak kdo dělá a jaké má či nemá zkušenosti.

Ráno nás ochotně budí Jindrova Bára, sibiřský husky, svým studeným čeniškem. Do krásného rána nás uvítá báječná Jitčina snídaně nejméně o 5-ti chodech. A pak už vyrážíme do skal k Oldřichovu v Jizerských horách, kde se seznamujeme se základy lezení, učíme se navazovat lano, z cvičného balvanu slaňovat. Kluci jsou šťastní jako blechy. Večer se opět scházíme v chaloupce k báječné večeři a promítání diáků z Himalájí (trek pod Everestem), který Alena s Danem podnikli před 3 lety.

Ráno nás budí opět chundelaté tlapky Báry.

Chalupou voní Jitčin čerstvý perník. Mňam...

Odjíždíme na Jizeru. Pěkná divočina. Naši kluci se ujímají nafukování raftu pumpou. Vidím jim na očích tu zdravou touhu po dobrodružství. Oblékají se do

plovacích vest a vodáckých přileb. Jde jim to dobře – na to, že pádla drží prvně v ruce. Perou se s vodním živlem a se svojí fyzickou i psychickou silou. Pěkně zmáčení od vln jsme ještě pozorovali pár dobrodruhů v soutěse... Domů se nám vůbec nechtělo. Všem, kdo se podíleli na této akci posíláme velký Dračí dík za to, že nám umožnili prožít krásná nová dobrodružství a pohlédnout tak i do svého Já. Neboť odhodlat se, zda odhodím své přirozené člověčí pohodlí a pokusím se pokořit, byť malou skálu, odřu si kolena, ruce, překonám svůj vnitřní strach nebo skočím do vod studené Jizery, když je potřeba přetáhnout raft přes mělčinu. Je to báječný nácvik překonání překážek, ale nejen na vodě a skále, ale hlavně těch překážek v životě. A to je, myslím, pro naše dospívající sviště z oddílů strašně moc důležité...

Zvolská Dráčata a máma Želva

Bousovské Děti lesa křily Mihuli

Po našem loňském letním vodáckém putování po Lužnici nám „zachutnala voda“ a s přicházejícím jarem jsme byli čím dál nedočkavější, až zase vyrazíme do vln a pěkně po vodácku odemkneme nějakou řeku. Naše chuť se ještě umocnila, když ústředí naší turistické asociace vyslyšelo naše prosby a přidělilo nám jednu krásnou modrou novotou zářící laminátovou kanoi. Přivezli jsme si ji ještě zabalenu v igelitu od výrobce – a druhou dubnovou neděli s ní se třemi dalšími půjčenými loděmi nedočkavě vyrazili ke Spálovu. Jizera měla asi 4°C a půl metru nad stav a peřeje pěkně bílé chocholy. Naši novou nepokřtěnou krasavici si vylosovala dívčí dvojice Mirka a Martina (civilním povoláním učitelka a žákyně místní školy) a všichni jsme doufali, že se jim během víkendového sjíždění řeky podaří loď pěkně po vodácku pokřtít. Příležitost na sebe nenechala dlouho čekat – hned při pátečním podvečerním tréninku v ledových peřejích, kdy ostatní lodě v silném proudu stěží přetraverzovaly k protějšímu břehu, vrhla se děvčata do vln asi s přílišnou prudkostí a silou a převrátila se do zpěných vln. Těžko říci, co člověka v takové chvíli víc ochromí – zda leknutí, mrazivá voda či silný proud. My všichni ostatní jsme měli samozřejmě radost, že se naši nové lodi dostalo zaslouženého křtu hned při prvním smočení do vln (a taky z toho, že jsme se „neudělali“ my), i když promočená děvčata naše nadšení ani trochu nesdílela (ačkoliv jinak jsou povahy poměrně veselé). Poté, co jsme z lodi vylili zbytky vody, zažili jsme ještě další překvapení: na podlážce lodi se svíjelo asi 15 cm dlouhé zvířátko! Nejprve jsme mysleli, že je to úhoř, po důkladném prozkoumání jsme v něm rozpoznali mihuli říční – poměrně vzácné zvíře žijící jen ve velmi čisté vodě, které dosud žádný z nás na vlastní oči neviděl. Naše dívčí posádka tedy splnila úkol pokřtít novou loď nad očekávání: nejen, že ji vymáchala v peřejích hned při prvním spuštění na vodu, ale ještě přitom dokázala ulovit tak vzácné zvíře s hezkým jménem. Snad mu bude naše nová Mihule dělat čest.

zapsal náčelník Orlí péro Jan Cindr – TOM 19057

Mistrovství ČR v Turistickém závodě

24. června 2000 pořádal Klub českých turistů a Asociace Turistických oddílů mládeže Kralupy nad

Vltavou Mistrovství České republiky v Turistickém závodě.

Postup na Mistrovství ČR si měli závodníci možnost zajistit na čtyřech závodech Českého poháru během května a června v Kladně, ve Frýdku Místku, v Habrech a v Náměšti na Hané, a i sem je nutné se probojovat sítím místních a oblastních kol.

Konkurence je rok od roku vyšší, v roce 1999 se závodů zúčastnilo na 3000 závodníků.

Co to vlastně turistický závod je?

Jde o terénní běh v délce od 2 do 6 kilometrů, podle věkových kategorií. Na trati je umístěna řada kontrolních stanovišť – stavba stanu, odhad vzdálenosti, hod míčkem, plížení, lanová lávka, vázání uzlů, orientace mapy, azimutové úseky, určování dřevin, turistických a topografických značek, poznávání kulturních památek a přírodních zajímavostí.

V žákovských a dorosteneckých kategoriích závodi dvoučlenné hlídky, dospělí běhají jako jednotlivci.

Turistický závod si za téměř 30 let své existence vybudoval, zejména v posledních letech, své místo, řadí se do kategorie tzv. malých sportů a není již jen ušlápnutou Popelkou.

Z YMCA

Betlémské světlo očima YMCA Skautů Korytná

Ač je ještě horké léto, byla to akce, na které se nezapomíná...

V neděli 20. prosince o půl šesté ráno jsme se s Taňou, každý petrolejku v ruce, vydali autobusem do Uherského Brodu a dále pak vlakem do Kyjova. Tam jsme nasedli do zpátečního rychlíku vezoucího Betlémské světlo a převzali „štafetu“ od bratra Petra a sestry Zuzky z 51. skautského oddílu z Brna. Plamínek z Betléma si od nás pak zapálili v Bzenci, Veselí nad Moravou, Kunovicích, Uherském Brodě, Újezdci u Luhačovic a v Bojkovicích, kde se k nám přidala Katy. Ve Vlárském průmysku jsme vystoupili a pokračovali se třemi rozžatými lucernami přes hraniční přechod k Sidonii. V této osadě na moravsko-slovenských hranicích jsme si připadali jako nějací misionáři. Zdejší obyvatelé nás čekali před dveřmi se svíčkami v rukou. Určitě má Betlémské světlo pro ně velký význam. Pak jsme nasedli do zpátečního auto-

busu. Díky hodnému řidiči autobusu v Uherském Brodě jsme Betlémské světlo přivezli i do Korytné. Tam už na nás netrpělivě čekalo pět zálesáků se svíčkami. Lidé si pak měli možnost odnést domů Betlémské světlo i na Štědrý den...

Netopýr, YMCA skauti Korytná

Folklór je když...

aneb co nejraději v Klebetníčku děláme

Do Klebetníčku z naší školy chodíme jenom děvčata. Naše škola je ve Vyškově na sídlišti Osvobození, na ulici Letní pole. Chodí nás pět holek. Lucka, Blanka, Sylva, Staňka a Radka. Radka tam chodí teprve půl roku, my ostatní čtyři až pět let.

Někdy nás to v Klebetníčku baví, někdy ne, ale chodíme tam rády. Je to prima, že nemusíme nosit písemné omluvenky. Paní učitelka Pachtová je nechce. Ona říká, že máme hubu a že se máme omlouvat ústně, a tak se naučíme s lidmi mluvit.

Co v Klebetníčku nejraději děláme?

Nejraději skáčeme přes kozu a točíme kolem sebe obruči. Malá děcka se zase nejradši kloužou po parketách. To přijdeme do zkoušky dřív a děláme si takovou svoji rozcvičku. Paní učitelka nám dává záchranu, aby se nám nic nestalo. My se totiž scházíme a zkusíme v tělocvičně. Ta je ve škole v suterénu a je to prima, když v oknech nahoře u stropu vidíme lidem jenom nohy. Když svítíme, tož se děcka z ulice zase dívají na nás, jak skáčeme a tancujeme a všelijak se motáme. Nejraději zpíváme. U toho se sedí a nebolí nás nohy.

Ale to jenom když se učíme nové písničky nebo si něco vysvětlujeme.

Letos si nejraději hrajeme s malými dětmi. Paní učitelka Štěrbová jim říká drobečci. Přišlo jich k nám šest. Chodí ještě do školky a my si s nimi rády hrajeme a také je zlobíme. Nejvíc taháme malého Daliborka. Ten má tři a půl roku. Všady leze, křičí a skoro pořád brečí. Tož ho zase těšíme a hladíme a on na chvílku přestane. Nejvíc ho zlobí a otravuje jeho bráška Matěj. Když spadnou, tož brečí oba. Když chce paní učitelka mít klid, tož vezme Daliborka za ruku, on s ní dělá vedoucího a je od něho pokoj. S děvčátkama je to lepší. Ty si rády s námi hrají a tancují. Vůbec nezlobí. Nejvíc ale lítá Markétka.

Ta je moc uječená. Nerada poslouchá. Ale už se toho hodně naučila. Už s námi vystupují a moc se lidem líbí. Když něco popletou, tož se nikdo nezlobí. Také rádi jezdíme na zájezdy, chodíme v kroji. Ten každý nemá, ale my ho máme! Rádi se učíme něco nového. To, co umíme, neradi opakujeme, ale my to zapomínáme.

Nejraději vystupujeme v Domově důchodců. Babičky a dědečkové s námi zpívají a nechtějí nás pustit domů. Myslí si, že jsme jejich vnuci nebo děti. A my se smějeme s nimi. Vždycky dostaneme něco na mls i na památku.

Tož toto děláme nejraději. Ono je toho víc, ale už by se nám to sem nevezlo.

Marie Pachtová, FoS

Techsport na Brdech

Karel IV. doprovodil děti na hrad Karlštejn

Před prázdninami se sjelo na 200 dětí z celé České republiky do táborové základny „Karlův Městec“ v Karlštejně na celostátní setkání dětí a mládeže „Brdy 2000“.

Setkali se zde většinou známi, kteří se zúčastnili prvního ročníku setkání „Brdy“ v roce 1998. Vedle školních tříd a domů dětí a mládeže to byly jednotlivé oddíly a kroužky dětí, například mladých hasičů, zálesáků, pionýrů, atd. Organizátoři přivítali zástupce obcí, měst a regionů z Litvínova, Meziboří, Bruntálu, Brtnice, Strakonice, Chrčice, Bělčic a Berouna.

Patronaci a záštitu nad setkáním převzal náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR PaedDr. Ladislav Malý, poslanec parlamentu ČR Mgr. Václav Pícl a senátor Ing. Jiří Růckl.

V pátek 16. června 2000 vyrazila celá početná výprava všech účastníků setkání, doprovázená družinou Karla IV. i samotným panovníkem, na klenot mezi hrady – na Karlštejn. Po návratu se děti mohly představit se svým vystoupením. Všechna byla velice pěkná, zábavná a místy téměř profesionální – velký potlesk sklidilo vystoupení mažoretek Bělčické sluníčko, jednotlivá pěvecká a taneční čísla i zábavné divadelní scénky. Děti vystřídala Světlana Nálepková, která přijela účastníky setkání osobně pozdravit i pobavit. Na závěr pátečního večera nesměl chybět taneční country večer s živou hudbou.

Celá sobota 17. června 2000 patřila sportovnímu zápolení. Dvoučlenné hličky si na pět kilometrů

dolouhé trati prověřily, co umí a znají a jak rychle trať „Z kopce do kopce“ zdolají. Soutěž pod oficiálním názvem „Sportovně-turistická olympiáda“ si vyzkoušeli téměř všichni účastníci – děti, vedoucí výprav, organizátoři setkání i zástupci sponzorů. Pro vítěze jednotlivých kategorií, kteří nejlépe zvládli překážkovou dráhu, přechod lanové lávky, střelbu ze vzduchovky, první pomoc, požární ochranu, pravidla silničního provozu, jízdní řády, poznávací činnost z oblasti hradů a zámků, dřevin, rostlin, živočichů, hub, stop zvířat atd. byly připraveny pěkné ceny. Po náročném sportovním dni si večer mohly děti oddechnout při vystoupení kouzelníka a při shlédnutí vítězného představení mezinárodního festivalu poloprofesionálních divadel „Dva muži v šachu“. Večer i setkání zakončil táborák a ohňostroj a na neděli byl plánován již jen odjezd.

Pořadatel setkání – Techsport klub ČR věří, že se všichni kamarádi z „Brd 2000“ opět sejdou při setkání v Brdech v roce 2001.

Jaroslava Spoustová, Avzo Techsport klub ČR

Pro mladé tvůrce a talenty ve výpočetní technice

Šance pro všechny, kteří se věnujete tvůrčí práci, objevování a hledání nového programového a technického vybavení (účast je omezena věkem 15 - 26 let). Projekt **CREATIVE HALL** pořádá ASK ČR ve spolupráci s BVV a.s., jako součást Mezinárodního veletrhu INVEX 2000. Organizátoři „Creative Hall“ vám dávají jedinečnou šanci předvést výsledky své práce nejen široké veřejnosti, ale především odborníkům z oblasti informačních technologií nejen z České republiky, ale i ze zahraničí.

Vaše prezentace na INVEXU 2000 - Creative Hall není spojena s finančními náklady na expozici. Pouze náklady na ubytování, stravování a jízdné jsou v režii vystavovatele.

Přihlášky nejpozději do 15. září 2000 na adresu: ASK ČR, Josefská 15, 602 00 Brno

Upozornění: Za každý přihlášený exponát musí být do 15. 9. 2000 složena kauce - 1000 Kč. Tato kauce bude vrácena ihned po skončení výběru prací těm, kteří nebudou zařazeni do Creative Hall. První účastníci na Creative Hall dostanou kauci zpět po skončení akce, t.j. 13. 10. 2000. Platbu proveďte na účet ASK ČR u Komerční banky Brno, č.ú. 59032-621/0100, variabilní symbol 1000. Doklad o platbě přiložte k přihlášce.

Podrobnější informace:

Jitka Kasalová, tel./fax: 05/42210030, 42218065
e-mail: ask@askcr.cz

Skauti nejen táboří

Sotvaže se v září rozjede činnost oddílů, již se v řadách členstva začíná hovořit o tom, zda se bude opět konat „Letecký den s Věstníkem“. Nováčkové s úzasem otevřou pusu a ptají se, co že to je vlastně za akci a jestli si budou moct sáhnout na vrtuli a tak... Kluci, co jsou v oddíle už nějaký ten pátek, jen nevěřicně zakroutí hlavou a pak jim vysvětlí, že „letečák“ je soutěž s vlastnoručně vyrobenými letadly z papíru bez použití jiného materiálu, a že Věstník je náš oddílový časopis. První z disciplín je „o nejkrásnější letadlo“. Každý vystaví svůj výtvar a vychvaluje ho před ostatními, jak je skvělý a co mu dalo práce, než ho postavil...
Jistič, Praha

Už před pětadvaceti lety založila T. O. Vysočina tradici Špačkové ligy pro pravověrné trampy. Jak však přibývalo hráčům let, přibývalo také na špačkovišti děti. A protože většina pořádných trampů jsou stejně odrostlí skauti, bylo zařazení špačkové ligy do programu řady třebíčských oddílů nasnadě. Beztak má spousta dospělých hráčů děti ve středisku nebo v přístavu vodních skautů, a tak ožívá tato polozapomenutá hra alespoň jednou do roka. Malí i velcí jsou schopni neuvěřitelných výkonů v touze po ročním držení putovní ceny – zlaceného špačka na dřevěné destičce. Hraje se ovšem fěr, a třeba stokilový George neváhá opravit chybný výrok rozhodčího ve svůj neprospěch, k čemuž dodá: „Chodil jsem přece do skautu...“
Ježek, Třebíč

Kdo měl chuť, mohl při Zeleném víkendu ke Dni Země pomoci při stavbě morového sloupu z plastových lahví. Úkol byl celkem snadný – navléct na drát stovky plastových lahví. Vznikl tak jakýsi „pomník“, který byl v neděli převezen do centra Plzně, aby lidem připomněl osud mizejících vratných lahví a pomohl nasbírat podpisy pod petici na jejich podporu.
Sojka, Plzeň

...Následovala dlouhá cesta po hřebenech až do úplného setmění a sedření. Bivak jsme si vyhrabali ve sněhu poblíž chaty Hubertky a postavili jsme dva kopulovité stany. Když jsme si ale chtěli uvařit teplou večeři, zjistili jsme, že náš propan-butanový vařič v mrazu nefunguje. Nasoukali jsme se do spacáků a pevně doufali v ranní probuzení, neboť začalo přituhovat. O tom, že rádně mrzlo, svědčil na kost zmrzlý čaj v lahvi.

Přes noc se totálně změnilo počasí, nasněžilo 5 cm nového sněhu, foukal vítr a byla mlha. Viděli jsme sotva na 10 metrů. Turistické značky a veřejší stopy zaváty, ale intuitivně jsme stoupali vzhůru. Na vrcholu bylo počasí, že by psa nevyhnal. Teprve o kus dál se nám otevřel nádherný pohled na okolní lesy a na masiv Ondřejníku...
Strůn, Hranice

Středisko Dvojka tradičně pořádá na Letenské pláni v Praze velké herní odpoledne. Svou odvahu a pohotovost mohou malí i velcí vyzkoušet třeba při dobrodružné cestě látkovým tunelem, jždě na lanovce, v tomto ročním období poněkud netradičním během

na lyžích, v minotaurově bludišti se utkávají s bájnou mystickou postavou. Cílem odpoledne je nalákat Pražany a Pražánky bohatým programem ke sbírce na zvířátko z pražské ZOO. V předchozích ročnících se takto podařilo získat peníze na sponzorování loskutáka posvátného, antilopy vrané, adaxe nebo kozy šrouborohé.
Milan, Praha

Kluci z oddílu jednou čistili ve městě chodníky od vyrůstající trávy. Šel okolo jakýsi manželský pár a ta paní povídala manželovi: „Podívej, to je hrůza, dřív takovou práci dělali cikáni a dneska to musejí dělat děti.“ Jeden z kluků si to nenechal libit a povídá: „Milá paní, my to neděláme z donucení, ale dobrovolně a zadarmo, protože jsme skauti a chceme, aby naše město bylo hezčí.“
Penny, Klatovy

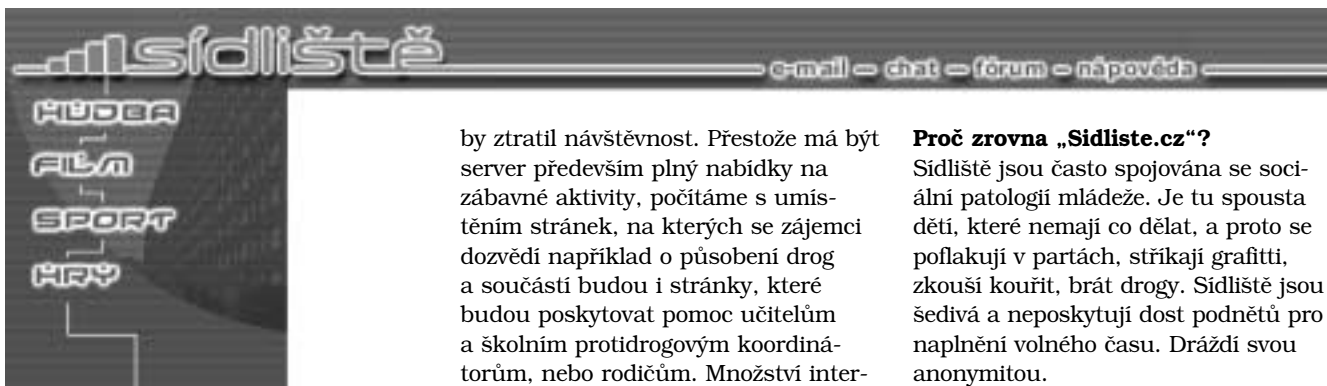

Na Západočeském jamboree se mimo jiné závodí i na koloběžkách

V místním kině se sešly skoro dvě stovky diváků. Netrhne si ostudu? Ze tří skautských oddílů vystupujeme jako první. Na pódiu už stojí vlčata Haski a Delf a čtou úvod k Ošklivému káčeti od H. Ch. Andersena. Pak se na scéně rozkolébá kachna se šesti káčaty. Děj vrcholí, když ošklivé káče Scotty prchá ze dvorku. Najednou je samo, opuštěné. Sněží. Přilétají sněhové vločky Kurýsek a Flint, aby z káčete strhaly proužky šedého trikotu. Látka však drží poněkud více, než se předpokládalo. Proužky nejdu odtrhnout. Jak to? Káče po některých škubnutích padá a kutálí se po pódiu. Sněhové vločky jsou zoufalé, obecnostvo umírá smíchy...
Jean, Ratíškovice

Na první výpravě na Zlatou horu jsme vyřezávali lodičky z kůry a u rybníka jsme pak svedli velkou námořní bitvu, při níž byly skoro všechny lodě potopeny. Na Vysoké jsme šli také na prohlídku do opraveného zámečku. Hlavní náplní ale bylo hledání „zlata“. Nuggety jsme hledali ve starých štolách, jeskyních, na skalách i pod jehličím. Každý měl úspěchy v hledání jiné, ale zlatokopecká horečka zachvátila všechny tak, že jsme si hledání zlatíček o pár týdnů později zopakovali. Tentokrát ve stylovém oblečení zlatokopů z Divokého západu. Hledali jsme zakopaně zlato pomocí minohledačky, pak v nedaleké jeskyňce, o kus dál rostla zlatička dokonce na stromech...
L. H. Ježek, Příbram

Z časopisů Skaut-Junák a Skauting

Integrovaný protidrogový informační systém pro mládež. Co si pod tímto pojmem mají čtenáři představit?

Integrovaný protidrogový informační systém pro mládež je internetový portál, server, na kterém se mladí lidé dozvědí spoustu informací, které je zajímají, ale který nabídne i mnoho služeb, jako je elektronická pošta, chat (rozhovor na internetu), ankety, nabídky akcí pro volný čas, soutěže a další aktivity. Ne, že by na internetu takové služby a informace nebyly dostupné. Internet je plný informací a služeb zdarma, většinou se ale jedná o servery určené především dospělým, a pokud jde o mládež, jsou to osamocené a málo živé aktivity.

Proč protidrogový? Jakým způsobem bude server na mládež „protidrogově“ působit?

Přestože je Sidliste.cz server zaměřený na protidrogovou prevenci, chceme na něm návštěvníkům nabízet především zábavné aktivity. Myslíme si, že zábava je to, co dnešní mládež chce, to, co zajistí návštěvnost serveru a umožní nám oslovení co nejširšího spektra návštěvníků. Preventivní působení pak bude zajištěno prostřednictvím článků, celkového grafického ztvárnění, hesel, která na návštěvníky občas „vykouknou“ a podobných drobností. Nechceme, aby se ze Sidliste stal server, kde budou mladí lidé poučováni, protože nad takovým serverem by se brzy zavřela voda. Mladí nechtějí být poučováni a server

by ztratil návštěvnost. Přestože má být server především plný nabídky na zábavné aktivity, počítáme s umístěním stránek, na kterých se zájemci dozvědí například o působení drog a součástí budou i stránky, které budou poskytovat pomoc učitelům a školním protidrogovým koordinátorům, nebo rodičům. Množství internetových stránek, které pojednávají o drogách, má spíše propagační charakter. To určitě nebude náš případ. Při zpracování odborných informací spolupracujeme s odborníky a celý záměr konzultujeme se zástupci MŠMT, MPK, Policejního prezidia a dalších institucí, které mají k dané problematice co říci.

Co tedy konkrétně na serveru naleznou odborníci?

Náš server vlastně nebude určen pro odborníky. Spíš pro lidi, kteří se s drogovou problematikou setkávají v praxi. Na obsahu serveru by se podle našeho názoru měli podílet především ti, kteří jsou dané problematice nejbližší, tedy učitelé a drogoví koordinátoři na školách. Nechceme na našem serveru pěstovat akademické diskuse a uveřejňovat mrtvé informace, které se dají nalézt v každé encyklopedii. Odborní návštěvníci našeho serveru by zde měli najít především možnost popovídat si o praktických věcech, konkrétních postupech, položit otázku auditoriu kolegů, nebo uvést vlastní zkušenosti s protidrogovou prevencí na jejich škole.

Proč takovéto aktivity právě na Internetu?

Internet je médium budoucnosti. Víme, že to zní klišovitě, ale je to tak. Projevuje se to například tím, že k němu mají nejbližší právě mladí lidé. Dnešní školní mládež nemá problémy s komunikací přes Internet. Je to pro ni stejně přirozené, jako zapnout si televizi.

Proč zrovna „Sidliste.cz“?

Sidliste jsou často spojována se sociální patologií mládeže. Je tu spousta dětí, které nemají co dělat, a proto se poflakuji v partách, stříkají graffiti, zkouší kouřit, brát drogy. Sidliste jsou šedivá a neposkytují dost podnětů pro naplnění volného času. Dráždí svou anonymitou.

Naše virtuální sidliste bude jiné.

Barevné, plné podnětů a možností jak se zabavit. Každý uživatel si bude moci nastavit vzhled, barevnost, prostě si vybavit svůj byt na sidlistě, mít pocit, že na internetu opravdu bydlí, že tu má kamarády, sousedy.

Kdo za tím vším stojí?

Řešitelem celého projektu, na který poskytlo dotaci MŠMT, je společnost Solution. Jsme mladá firma, která nabízí internetová řešení především pro státní správu a neziskové organizace. Přestože jsme vznikli teprve v loňském roce, máme za sebou již několik internetových projektů. A protože k naplnění cílů projektu nestačí jen vše správně naprogramovat, spojili jsme se s Českou radou dětí a mládeže, která má k dětem a mládeži velice blízko. Zpracování odborné části konzultujeme s MŠMT a dalšími organizacemi, které prostřednictvím svých zástupců v redakční radě poskytují cenné informace. Při zpracování obsahu se ale obracíme i na děti. Prostřednictvím ankety zpracováváme výzkum toho, co je na Internetu nejvíce zajímavá a na několika školách se s nimi také setkáváme osobně.

Více serveru do budoucna?

Chceme být internetovým centrem, které cílové skupině má co nabídnout. Chceme být všeobecně známí, aby nás naše cílová skupina znala, tak, jako každý uživatel českého internetu ví, co je Seznam nebo Atlas.

*Pavel Kadrmas
ředitel projektu*

Seminář pro žadatele o státní dotaci MŠMT v rámci „Programů“ na rok 2001

Seminář pro zástupce občanských sdružení dětí a mládeže a s dětmi a mládeží pracujících, věnovaný problematice zpracování „Programů na podporu aktivit občanských sdružení ve prospěch dětí a mládeže v roce 2001“ se koná **13. září 2000**

od 14.00 hodin v aule Tyršova domu, Újezd 450, Praha 1. Zde bude též možno zakoupit si metodické pokyny včetně příslušných formulářů (35,- Kč). Pokyny i formuláře si můžete objednat i na dobírku u IDM MŠMT ČR, Sámova 3, 101 00, Praha 10 (za 55,- Kč).

Formuláře lze stáhnout popřípadě z www.msmt.cz.
Kontakt: www.idm-msmt.cz

Commandos

Commandos, to je to slovo, které přitahuje pozornost. Na Vysoké vojenské škole pozemního vojska ve Vyškově (VVŠ PV) existuje skupina, která má shodný název – Commandos. Co to vlastně je?

Commandos je svou činností pravděpodobně nejbližší frekvenčnímu kurzu. Tyto kurzy ve vyspělých armádách světa připravují vojáky na plnění úkolů v extrémních podmínkách možné bojové činnosti soudobého vojenského konfliktu.

Ačkoli v každé zemi má kurs Commandos jinou dimenzi a svá zvláštní specifika, která jsou dána charakterem armády dané země, mají přece jen společnou základní myšlenku – snahu připravit vojenského profesionála se specifickými postoji a přístupy k plnění úkolů. Příkladné jsou loajalita ke své vlasti, morální disciplína a uvědomělost, vysoká profesionalita, univerzálnost a schopnost improvizace v jakýchkoliv podmínkách, fyzická a psychická připravenost na plnění bojových úkolů.

Vlastně se jedná o zájmovou činnost – prohlubování odborné vojenské tematiky zařazené do učebních programů studia na VVŠ PV – v našem kursu se chceme naučit a dozvědět co nejvíce ze soudobého vojensství. Je to pro nás koníček jako každý jiný. Velení školy se nám snaží vyjít maximálně vstříc a zajišťuje naše zaměstnání hlavně materiálně.

V době, kdy jiní studenti jedou domů na víkend, spí v posteli či posedávají v restauračních zařízeních, členové kurzu ve svém volném čase někde „v poli“ téměř umírají vyčerpáním, nadávají, ale cvičí. Mráz, déšť, mlha, horko, bláto... Výcvik se ve větší míře odehrává ve vojenských výcvikových prostorách (VVP). Jednou mrzne, jindy zase prší a někdy mrzne i prší dohromady. Nebo je zase hrozně horko, voda dochází, cesta neubíhá a před námi stále ještě několik desítek kilometrů..., takový je výcvik. Zpravidla se jedná o různé bojové hry a soutěže, popř. přednášky na různá témata, a také noční „akce“ – např. splnění nějakého úkolu v civilním sektoru (zjištění informací, sledování nějaké osoby, likvidace určeného cíle /značkař/ či objektu).

„Vikendové akce“ se vždy odehrávají na předem připravené téma, které se procvičuje celý víkend. Během těchto „akcí“ se téměř nikdy nespí – zkrátka není čas. Procvičuje se např. chemická, ženijní příprava, činnost průzkumníka, způsoby průzkumu, jiné taktické činnosti apod. Využívá se i technika.

Nezapomenutelnou součástí kurzu Commandos je i příjem nových členů, kteří se vybírají převážně ze studentů prvního ročníku. Dvakrát za rok jsou noví zájemci podrobeni náročným fyzickým i psychickým testům. Zájemců je mnoho, ale ne každý je ochoten podstoupit cokoliv.

Jeden ze členů popisuje průběh přezkušovací akce takto: Bylo nás patnáct odvážných. Nikdo kromě velitele nevěděl, v čem bude přezkoušení spočívat. Dalo se něco tušit, ale... V první části byly disciplíny na prověření fyzické zdatnosti. Shyby a desítky kliků patřily k těm jednodušším, následovala překážková dráha prodloužená na maximum a překonávání překážek snad tím nejhorším způsobem. V další části přišlo na řadu schodiště na našem internátu.

Dvanáct pater se nezdá moc, ale když máte kamaráda na zádech, není to žádný med. Přišla ta lepší chvíle – odpočinek na pokoji. Nikdo ovšem nevěděl, kdy přijde další poplach, takže sprcha či spánek nepřipadaly v úvahu. Kolem půl druhé ráno to přišlo. Další nástup. Tentokrát už nikdo nesměl mít nic, co nebylo určeno. Žádné hodinky, řetízky apod. Všichni stejné oblečení, stejný náklad, stejnou výbavu, a šlo se. Jaké bylo naše překva-

pení, když jsme zjistili, že nesměřujeme do VVP, kde to všichni dobře známe, ale někam úplně jinam. Žádná cesta po silnici, pořád jen terénem. Nikdo nevěděl, jak dlouho už jdeme, kolik kilometrů jsme ušli a kolik nám ještě zbývá. Nesměli jsme mezi sebou ani mluvit. Pochod byl zpestřován občasným deštěm, takže všude bylo plno bláta a vody. K ránu jsme zastavili neznámo kde a dostali dvě hodiny na odpočinek. Samozřejmě se musely držet hlídky. Zem byla studená a mokrá, takže nespal téměř nikdo, ale alespoň jsme nikam nešli. Ráno bez snídaně jsme vyrazili dál. Následoval hod granátem do dálky. Část pochodu jsme absolvovali uvázaní na laně se zavázanýma očima, potom přenos raněného v bezvědomí. Odpoledne jsme v malých skupinkách plnili další úkoly jako průzkum hráze nebo pozorování. Někdy odpoledne (alespoň dle mého soudu) jsme dostali první jídlo, každý dvě müsli tyčinky. Já je opravdu nesnáším, ale v té chvíli to pro mě bylo něco jako kaviárové tousty. A potom jsme znovu vyrazili. To už nikdo z nás nevěděl, co jsou to suché ponožky nebo tričko. Když už jsme si všichni mysleli, že jsme kousek od Vyškova a že všechno to utrpení už určitě musí skončit, překvapila nás tabulka pro turisty: Vyškov 25 km. V tu chvíli asi málokdo myslel na něco hezkého. Pak už se jen šlo. Pěkně rychle a bez přestávek. Znovu se setmělo. Jít potmě hustým lesem a nevidět na cestu není nic příjemného. Byl jsem rád,

že jsem rozeznal obrysy někoho přede mnou. Po nekončící dlouhé době jsme vyšli z lesa a před námi se na obzoru objevila rozsvícená okna Internátu. Bylo to sice ještě pár kilometrů, ale věděli jsme, že to utrpení už brzo skončí. Nasadili jsme strašné tempo. Tenkrát jsem poznal, jak se cítí koně po dlouhé cestě, když ucítí vodu. V internátu proběhlo vyhodnocení a velitel nám, kteří jsme vydrželi až do konce, blahopřál k úspěšnému absolvování přezkušovacího zaměstnání. Pak už jenom vyčistit výstroj, umýt se a spát. Odměnou, za to, co jsme vytrpěli, je nám právoplatné členství v kursu Commandos, které označuje rukávový znak ve tvaru okřídleného meče.

*ppor. Bc. Michal Nový a členové kurzu Commandos při VVŠ PV
redakčně kráceno*

Novorenesanční budova Muzea hlavního města Prahy byla postavena koncem minulého století podle návrhů architekta Antonína Wiehla a Antonína Balšánka. Muzeum se již od svého vzniku soustřeďuje na shromažďování, uchovávání a prezentaci sbírkových předmětů dokumentujících bohatou historii Prahy. Stálá muzejní expozice „Historická Praha“ nabízí průřez dějinami našeho hlavního města od osídlení pražské kotliny až po dobu renesanční. Od konce června bude otevřen další sál, představující život Prahy v letech 1620 – 1784, s názvem Barokní Praha. Kromě stálé expozice se Muzeum hlavního města Prahy pyšní svým snad nejnámějším exponátem, kterým je **▼ model části Starého Města, Malé Strany**

a Hradčan, jež zhotovil v letech 1826 – 1834 Antonín Langweil. Toto dokonalé dílo z papírové lepenky zachycuje město v měřítku 1 : 480, a to tak přesně, že slouží leckdy jako podklad pro práci historiků a památkářů. Navíc obsahuje ještě ty části města, které bohužel ustoupily bouřlivému stavebnímu rozvoji na konci 19. století. Kromě stálé expozice muzeum pořádá ve své hlavní budově také krátkodobé výstavy z různých oblastí dějin a umění Prahy. Muzeum hlavního města Prahy má ve správě ještě další dvě zajímavé památky. Je to malé muzeum zaniklého Podskalí v pozdně gotické budově bývalé celnice na Výtoni, kde se návštěvníci mohou seznámit s dějinami vorařství a dřevního obchodu v Praze. Budova je

posledním domem zaniklého Podskalí, čtvrti, která rovněž podlehla rozsáhlé asanaci.

Zajímavou památkou moderní architektury je funkcionalistická vila ve Střešovicích, kterou postavil v letech 1928 – 1930 evropsky proslulý architekt Adolf Loos na objednávku pražského velkopodnikatele dr. Ing. Františka Müllera. Jelikož je tento dům jedním z vrcholů Loosovy tvorby, poutá neustále pozornost nejen našich, ale hlavně světových architektů a studentů architektury. Otevření Müllerovy vily pro veřejnost je příspěvím Muzea hlavního města Prahy k rozsáhlému projektu Praha 2000 – Evropské město kultury. Ve vile mají návštěvníci možnost zhlédnout malou expozici o životě a díle A. Loose, popřípadě navštívit zdejší studijní a dokumentační středisko. Vila byla vyhlášena národní kulturní památkou.

◀ **Muzeum hlavního města Prahy**
Na Poříčí 52, 180 00 Praha 8 – Florenc
tel.: 02/24 81 67 72-3, fax: 02/24 81 80 67

Otevřeno denně kromě pondělí 9.00 – 18.00 hodin
(každý první čtvrtek otevřeno do 20.00 hod. a vstup zdarma)
Vstupné základní 30 Kč, snížené 15 Kč, rodinné 45 Kč, děti do 10 let zdarma

MUZEUM
HLAVNÍHO
MĚSTA
PRAHY

◀ **Podskalská celnice na Výtoni**
Rašínovo nábř. 412, 120 00 Praha 2
Vstup jen po předběžné objednávce
– tel.: 26 57 08
Vstupné základní 10 Kč, snížené 5 Kč

▼ **Müllerova vila**
Nad Hradním vodojemem 14/642, 162 00 Praha 6
Zkušební provoz od 25. 5. 2000: út, čt, so, ne 9.00 – 18.00 hod.
Vstup jen po předběžné objednávce (od 16. 5. 2000), tel.: 24 31 20 12
e-mail: vila.muller@muzeum.mepnet.cz
Vstupné základní 300 Kč, snížené 200 Kč, příplatek za cizojazyčný výklad 100 Kč za osobu, maximální počet návštěvníků ve skupině 7 osob
Studijní a badatelské středisko ve vile:
Otevřeno út, čt 9.00 – 12.00 a 13.00 – 16.00 hod. – vstup jen po předběžné objednávce tel.: 24 22 36 96 l. 122 (Mgr. Maria Szadkowska)

Generali

Generali nabízí možnost, jak omezit výdaje spojené s nemocí

Dalším kamínkem v pestré mozaice produktů, které pojišťovna Generali v rámci pojištění osob klientům nabízí, je pojištění denní dávky při pobytu v nemocnici a pojištění denní dávky při pracovní neschopnosti. Rádi bychom vám v tomto čísle časopisu ARCHA přiblížili princip a souhrnnou nabídku těchto produktů.

Pojištění denní dávky při pobytu v nemocnici

Pobyt v nemocnici nebývá příjemnou záležitostí, navíc je většinou spojen s neočekávanými výdaji. Je třeba zajistit mimo jiné i hlídání dětí či pomoc v domácnosti. V nemocnici poskytují více soukromí a pohodlí jednolůžkové či dvoulůžkové pokoje s nadstandardním vybavením. Ani tento větší komfort však není zadarmo. Po skončení hospitalizace pak může následovat rehabilitace, pobyt v lázních, dietní režim atp. Proč všechny tyto výdaje hradit z vlastní kapsy? Pojištění denní dávky při pobytu v nemocnici Vám umožní získat dodatečné finanční prostředky, o jejichž způsobu využití rozhodnete Vy sami. Za každý den strávený v nemocnici (minimálně však 24 hodin) obdržíte peněžitou částku v dohodnuté výši. Pojištění se vztahuje na hospitalizaci z důvodu nemoci, úrazu nebo v souvislosti s těhotenstvím či porodem. Dospělý ve věku od 18 do 55 let může pojištění uzavřít na denní dávku až do výše 600 Kč. Pojištění lze sjednat také pro děti od 3 let na 100 Kč denní dávky. Pojišťovna zaručuje výplatu po celou dobu hospitalizace, tedy bez časového omezení. V případě, že důvodem hospitalizace je úraz, je vyplácen dvojnásobek sjednané denní dávky. Pojistná ochrana se vztahuje na hospitalizaci nejen na území České republiky, ale i ve všech zemích

Evropské unie a zemích k ní přidružených.

Pojištění denních dávek při pracovní neschopnosti

Rodinný rozpočet je vážně narušen i v období dlouhodobé pracovní neschopnosti. Nemocenské dávky poskytované státem nestačí k udržení běžného životního standardu, což se týká zejména občanů s nadprůměrnými výdělky. Za této situace je pro ně pak velmi obtížné dostat všem finančním závazkům, jako jsou např. náklady na bydlení, leasingové splátky, úvěr atp. Proto je vhodné zabezpečit sebe i rodinu a uzavřít pojištění denní dávky při pracovní neschopnosti.

Toto pojištění je určeno výdělečně činným osobám s pravidelnými příjmy ve věku od 18 do 55 let. Denní dávka je vyplácena za každý kalendářní den, tj. včetně svátků a dnů pracovního volna. Dle výše příjmu klienta lze sjednat denní dávku v rozmezí od 100 Kč až do 2.000 Kč. Denní dávka je vyplácena od předem dohodnutého dne pracovní neschopnosti (po uplynutí tzv. karenční doby). Při sjednání pojištění lze vybírat ze tří variant: denní dávka může být vyplácena od 15., 22. nebo 29. dne pracovní neschopnosti. Záleží na potřebách klienta, jakou karenční dobu si zvolí. Přitom platí, že čím je delší karenční doba, tím nižší je pojistné. V případě pracovní neschopnosti z důvodu úrazu s bezprostřední hospitalizací na jejím počátku karenční doba odpadá a pojišťovna vyplácí sjednanou denní dávku

ihned od prvního dne pracovní neschopnosti.

Pojištění denní dávky při pracovní neschopnosti a pojištění denní dávky při pobytu v nemocnici je možné také vzájemně kombinovat. Při souběhu obou pojištění se obě denní dávky sčítají. Zejména v případě úrazu, jehož plnění je u obou druhů pojištění svým způsobem zvýhodněno, lze při pojistné události získat zajímavou finanční částku. Je-li například uzavřeno pojištění denní dávky při pobytu v nemocnici na dávku 500 Kč a zároveň s ním také pojištění denní dávky při pracovní neschopnosti na dávku 200 Kč s výplatou od 29. dne pracovní neschopnosti, obdrží klient již od prvního dne pracovní neschopnosti z důvodu hospitalizovaného úrazu 1200 Kč denně. Vhodnou kombinací obou denních dávek si lze za rozumnou částku pojistného zajistit pojistnou ochranu pro případ nemoci či úrazu v požadovaném rozsahu.

Generali Pojišťovna a.s.
Bělehradská 132
120 48 Praha 2
Info-line: 0800 150 155
Internet: www.generali.cz

ARCHA

Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK CR 8135
 Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
 Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999
 Redakce: Mgr. Martin Bělohávek, Michala Rocmanová, ak. mal., Pavel Růžička
Adresa redakce:
 Česká rada dětí a mládeže
 Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
 tel: 02/24102209, fax: 02/24102541
 e-mail: archa@adam.cz
 IČO: 68379439

Grafická úprava DTP LOTOS
 Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M
 Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0
 Vychází 10x za rok
 Uzávěrka 6. čísla byla dne 31. 7. 2000
 Číslo 6/2000 vychází 4. 9. 2000

Ve dnech 5. – 8. května 2000 se v Pardubicích uskutečnily **Salesiánské hry mládeže 2000**. Zúčastnilo se jich přes tři sta sportovců z klubů Salesiánského hnutí mládeže a ze salesiánských středisek z celé republiky. Role hostů patřila Slovákům a Bulharům. Kromě sportovního zápolení ve volejbale, v malé kopané a ve stolním tenise, jež bylo hlavní náplní her, mohli sportovci i ostatní účastníci shlédnout širokou nabídku doprovodných kulturních programů i prezentaci jednotlivých klubů a středisek. Závěrečné vyhlášení výsledků bezprostředně navazovalo na mši, součástí byla videoprojekce z finálových bojů.

FICC 2000 Kodaň

Čtyři autobusy plné tomíků z celé České republiky vycestovaly letos na jaře na setkání evropské mládeže (FICC – mezinárodní federace kempingu a karavaningu) do hlavního města Dánska Kodaně. Mezi země s největším počtem účastníků dále patřilo Německo, Portugalsko, Anglie a Finsko. Malou raritou byla skupinka japonské mládeže a dva Američané. Naše výprava zde sbírala zkušenosti od pořadatelů, neboť se toto setkání bude za dva roky konat u nás v Praze.

Magazín eKamarád

Od konce června vydává Sdružení klubů správných

kamarádů ČR na internetu magazín o volném času dětí a mládeže eKamarád. Magazín je určen dětem, mládeži, rodičům a vedoucím oddílů a není orientován dovnitř do sdružení, ale ven pro širokou čtenářskou veřejnost. Proto uvítáme i příspěvky. Redakci tvoří zhruba 10 autorů – dětí i dospělých. Magazín najdete na adrese <http://ekamarad.zde.cz>.

Skautské bratrství nezna hranic

Červnového srazu vodních skautů Navigamus 2000 na Sečské přehradě se zúčastnili také vodní skauti z Polska, Holandska a dalších zemí. Naše Skautská ochranná služba zase pomáhala organizátorům světového srazu Harcerů v polském Hnězdně. Padesátiletá delegace českých skautů a skauetek se zúčastnila začátkem srpna Holandského národního jamboree. Součástí programu byla i česká skautská čajovna a nabídka výuky deskových her. Na světový Rovermoot do Mexika (setkání skautů a skauetek 15 – 26 let) se

vypravilo 19 našich roverů a rangers.

Smutná zpráva

S lítostí oznamujeme, že v srpnu tohoto roku zemřel ve věku 75 let dlouholetý vedoucí TOM BVÚ Karel Líba. Karel Líba patřil mezi nejvýraznější postavy ostravského mládežnického dění. Byl přezdíván „Ostravský Foglar“, byl nositelem Zlatého březového listku a junáckého Záslužného kříže.

Ohlédnutí za letním srazem

Letní sraz tomíku proběhl ve dnech 12. – 22. července 2000 ve Sloupu. Dvě stovky tomíků tak prožily krásných čtrnáct dní v Moravském krasu, kde pro ně organizátoři připravili zajímavý program a mnoho krásných výletů.

11. – 16. 9. Jičín – město pohádky, Jičín, FoS ČR 12. – 30. 9. Galerie – Vox Humana, Brno, CVČ Lužánky 15. – 17. 9. III. ročník roverské akce Písečný červ, Plzeň, Junák 15. – 17. 9. Mezinárodní dětský festival Písni a tancem, Luhačovice, FoS ČR 16. 9. Podzimní jarmark s programem dětských souborů, Zábřeh, FoS ČR 20. – 24. 9. Česko-bavorská burza výměn, Praha, ČRD, KSDM, RMS 21. – 24. 9. AIDS seminář I. stupně, Příbram, Havlíčkova Brod, Mládež ČČK 21. – 24. 9. Seminář „Prevence šíření drogových závislostí mezi mládeží“, Všenory u Prahy, Mládež ČČK 22. – 24. 9. Republikové finále Tábornické stezky, Brno, Pionýr 22. – 24. 9. Republikové finále Závodu vřát a světlušek, Albrechtický u Ostravy, Junák 23. 9. IV. dětský folklorní bál, Nové Město na Moravě, FoS ČR 23. 9. Závod na kolečkových bruslích a lyžích, Brno, CVČ Lesná 23. 9. Vodácký triatlon v Pisárkách, Brno, CVČ Lesná 26. 9. Jundrovské jablíčko, Brno – Jundrov, FoS ČR	28. 9. Beseda „Ekumenismus – jak to vidím já“ (V. Malý, M. Rajchert, P. Kolář a další), Klub „Mluvme spolu“, Praha, YMCA v ČR 29. 9. – 1. 10. Boj o kótu X, prostor X, Zálesák 5. – 8. 10. Help Trans seminář, Chlumětín u Žďáru nad Sázavou, Mládež ČČK 7. 10. Výtvarné dopoledne pro dysgrafické děti, Brno, CVČ Lány 10. 10. Létání s draky, Pelhřimov, FoS ČR 12. – 15. 10. Mezinárodní olympiáda TOM, Senica, A-TOM 12. – 15. 10. Účast delegace Junáka na Evropském skautském summitu, Bělehrad 13. 10. Průjezd noční Prahou – cyklozávod, Praha, Junák 13. – 15. 10. Polabská vonička, Nymburk, FoS ČR 14. 10. PRO ROCK, Praha, Pionýr 14. 10. Slavnostní koncert (15 let trvání dětského souboru Heleny Salichové), Ostrava–Poruba, FoS ČR 20. – 21. 10. Prodej a nákup dětského sportovního zboží, Brno, CVČ Lány 26. 10. Autodráha pro veřejnost, Brno, CVČ Lužánky 3. – 5. 11. Setkání zástupců mládežnických organizací z České republiky a Slovenska, Bratislava, ČRD, KSDM, RMS